

EXERCITIUM JURIDICUM
De
JURAMENTIS,

Quod
Favente Divino Numine

Ex
Indultu Magnifici & Nobi-
lissimi Jctorum Ordinis,

Sub
PRÆSIDIO

VIRI
Amplissimi, Consultissimi & Excellentissimi
Dn. ZACHARIÆ Præschence
U. J. D. & P. P. Consilarii Saxon. Curia item
Provincialis & Scabinatus Adfessoris Gravissimi; Pa-
troni & Antecessoris sui nunquam non obser-
vanter colendi,

In Jctorum Acroaterio

Ad diem ( ) Aprilis

Publica placideq. disquisitioni subjecit

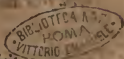
JOHANNES TITIUS,

QMEDLINBURGENSIS SAXO.

7 E N Æ,

PRELO STEINMANNIANO.

M. D. C. XXXVII.

VIRIS
AMPLISSIMIS, CON-
SULTISSIMIS, PRUDENTISSIMIS,
INGLYTÆ REIPUBLICÆ QVEDLINBURGEN-
SIS CONSULIBUS, CÆTERISQUE SENA-
TORIBUS GRAVISSIMIS, SPE-
CTATISSIMIS

S.

Quoniam, Viri Amplissimi, Consultissimi, Prudentissimi,
Patriæ Patres Conscripti, uberibus lacrumis deplorandum fa-
tum ex nova velut Pandora emissum, Academia nostra subire coëcti ha-
bentis fuerit, ut exinde Musa nostra in toto terrarum orbe celebrata
in exilium subacta facile crederetur; attamen per Dei gratiam & in
medio lituum clangore nobis non desunt, qui disiectas eas & fugatas ad
intermissa revocent studia, nobisq; facem praebeant. Quos secutus &
ego hanc de JURAMENTIS & publico subjeci exercitio, eam-
que in debita observantia signavi, ulterioriq; favori incitamentum
Vestris inscribo Nominibus; Vosque mihi eadem demereri con-
tendo. Accipite igitur hasce pagellas sereno vultu, Meq; faventia vestra
Favoniò aspirare non dedignamini. Valete! Dabantur à Musæo D. 10.
April. Jenæ Anno 1637.

V.V. A.A.

vel

Sulduriorum Lege,

Devinctis.

A. & R.

D. O. M. A!

THESIS I.

Utramentum (a) est Relligiosa divini Numinis
(b) invocatio, quâ petimus (c) ut Deus, qui
magis veritatis patronus est, sit testis
animo nostro, quod non velimus fallere, in fal-
ntes autem & mentientes gravissimè animad-
vertat.

(a) Aliàs Jusjurandum, quasi Jus Sacratum. Cujac. in π. C.
d. rit. de reb. cred. & jurejur. Virgil. 2. lib. Aeneid. ibi: Eas mihi Grajo-
um sacrata resolvere jura; Sacramentum. l. 11. l. 12. l. fin. C. de reb. cred.
l. fin. C. de fideicom. l. 8. C. de Legat. l. 1. & 2. C. de jurejur. propter calum.
Relligio. l. 24. & seqq. ff. b. s. l. 2. C. de reb. cred. l. 8. ff. de condit. inst. it.
quia mentem jurantis ligat & religat, & timorem jurantibus
injicere dicitur. l. 8. pr. ff. de condit. inst. An verò Christianus homo
salvâ conscientia præstare id possit, in disquisitionem à quibus-
dam protrahitur. De J Civili quidem res expedita est, per l. 1. de
jurs. ast non item de jure divino. Placet tamen in affirmativam
abire sententiam, quia ipse Deus juravit per animam suam.
Gen. 22. v. 16. Jer. 21. v. 14. per vitam suam. Num. 14. v. 21. Deut. 32. v. 40.
per sanctitatem suam. Psal. 89. v. 36. Amos 4. v. 2. ad Hebr. 6. v. 13. hoc-
que sequendum præcepit Exo. 22. v. 11. Deut. 6. v. 13. Accedit & Chri-
sti exemplum, quem aliquoties jurasse ex sacris constat, in pri-
mis Marc. 3. v. 28. nec non Angelorum. Apoc. 10. v. 5. & 6. Patriarcha-
rum. Gen. 14. v. 22. & Apostolorum. Rom. 1. v. 9. 2. Cor. 1. v. 23. Neque re-
fragatur text. Matth. 5. v. 37. Videatur Dn. D. Balduin. incomparabilis
p. m. Theologus lib. 2. l. 9. cas. 1. de Casib. consc. (b) Multivarios olim
fuisse jurandi modos, ubi scilicet per allium & capras Aegyptii,
per Mercurium Thraces, per Thanaina fluvium & Mæotidem
paludem Massagesa, per solem Persæ, per crambem Jónes, per
Jovem Lapidem & Genium principis Romani jurârunt, ex Hi-
storicis antiquioribus obvium est. Hodie verò per solum Deum.
Deut. 6. & 10. Exod. 22. Jerem. 4. v. 2. nequaquam verò per creatu-
ras. Moyses. 22. q. 1. ecce dico. 22. q. 5. jusjurandum præstari obtinuit,

ne vel more Gentilium aliquod nymen Deitatis creaturis inesse crederetur, & ne contentis fortè creaturis promissiones per easdem factæ, pro nihilo ducerentur, vel quòd creaturæ penetrabilia cordis inspicere, & quodnam monstrum jurans alac, perscrutari nequeant. Solus enim Deus est, qui omnium habet memoriam. *l. 2. §. 14. C. de vci. jur. ennel.* & contentam jurisjurandi religionem ulciscitur. *l. 2. C. de reb. cred.* Atque hinc non caret vitio formula jurandi in *Nov. 8. & c. tibi Domino Johanni. dist. 63.* proposita, ut & illa, quæ in judiciis est cottidiana, ubi per *DEUM* & sanctum ejus juratur Evangelium; nisi illud de verbo hypostatico, i. e. Christo intellectum velimus. *Wesemb. in 2. ff. de jurejur. n. 8.* Irrepere quidem hodiè trita jurandi formulæ, *bey Fürstlichen oder Adelichen Ehren und Trewen / bey Christlichen und wahren Worten / an Eydesstatt ic* quas tamen juramenti vim obtinere, vix mihi persuadeo, cum substantiali requisito, Nominis scilicet Divini invocatione destituantur; tamen si usualioquin observari videam, eas quo ad contractus fidem & obligationis firmitatem, non etiam quo ad pœnam perjurii juramento æquiparari. *Wesemb. in 2. ff. h. t. n. 6. Treutl. Disp. 21. volum. 1. th. 1. lit. a. ibiq; Baeb. & Hunn. Geil. 2. obs. 59. n. 6.* (c) Adhibitis quibusdam Ceremoniis, quæ pro locorum consuetudine variantur: ut plurimum, tamen digitis tribus prioribus, pollice, *DEUM Patrem*, indice, *Filium*, mediò, *Spiritum S.* innuente, in altum erectis, reliquis duobus, annulari *animam jurantem*, auriculari *corpus jurantis* significante, manui incurvatis, jurisjurandi præstatur religio. Perjurus itaque *DEUM Patrem* abnegat, Christi mortem acerbissimamque ejus passionem sibi inutilem & irritam reddit, ab Ecclesia separari & in ultimo vitæ spiramine absque Spiritus Sancti solatio derelinqui, animam & corpus à desideratissimo Domini aspectu in Orcum detrudi flagitat. Judæis in Curiis nostris jurantibus specialis solemnitas præscripta est. Dextram namque usque ad juncturam in librum Legis. *Ex od. 10. v. 7.* *Du sollt den Namen ic.* imponentes, jurant. Saxonum Jure in *Richtstige Landrecht cap. 50.* major & quidem hæc ridicula refertur solemnitas, ubi ita dispositum legitur: *Wann ein Jude swornen soll / so soll er sich n. auff einer schwellen Haut / die Nymme dar gehabt binnen 14. Wochen / die Haut soll man auffschneiden bey dem Rücken / vnd sie breiten*

treuen auff die Zigen, da sol der Jude baarfuß auffstehen / vnd nichts anhaben / als ein Diebckleid / vnd ein härm Tuch vmb sich / Also ist sein Rechte etc.

II.

Estq; duplex; Judiciale & Extrajudiciale: Hoc a Magistratu vel aliis extra iudicium imponitur & versatur circa negotia & conventiones de jure validas; ut sunt allertorium, promissorium (a) confirmatorium (b): vel circa negotia, in quibus personas ad fidelitatem, vel alia prestanda officia nobis obstringimus (c); qualia sunt Imperatorum, Electorum, Relligionis, (d) Militiæ, Notariorum, Fidelitatis, Mechanicorum, Ulphe-dæ &c.

(a) Utrumque non parit actionem, cum maiorem vim, quam nudum pactum non obtineat. arg. l. 56. ff. de fidei ius. l. 95. §. 4. ff. de sol. l. 7. §. 16. ff. de pact. excepto casu l. 7. pr. & §. 2. ff. de oper. liber. l. 7. pr. ff. de acce. pr. l. 44. ff. de lib. caus. ubi ex iure jurando Liberti patrono datur actio. Ex quo iurejurando nūm verborum contrahatur obligatio, dubiū est? Negativa sequimur, quod nempe ex interrogacione & responsione demū contrahatur verborū obligatio. pr. l. 18. ff. de V. O. l. 1. §. 7. ff. de O. & A. l. 52. §. 2. ff. eod. quam enunciationē tamdiu pro reciproca agnoscimus, donec in iure mōstretur contrarium. Ampliſſ. Dn. D. Riemer Preceptor meus b. m. & in cōsideribus venerandus, Dec. 10. q. 2. Han. D. 14. q. 2. Forst. D. 17. th. 5. (b) Q. An & de iure invalidæ convectiones hoc confirmant? Nequaquam. Juramentum enim contra leges nū operatur. l. 7. §. 16. ff. de pact. l. 112. §. 1. ff. de Leg. 1. l. 5. C. de LL. ne iniquitatis fiat vinculum. c. animadvertendum. 22. q. 2. etſi Christus. de iur. jurand. tamen in conscientiis melius confiditū videatur, talia sūt conventus Sacramenta, eo quod in foro conscientie obligationē pariant. c. cum contingat. x. de iur. jurand. Distincta quippe sunt, Sacramentum servari debere, & illud actum invalidum validum reddere; hoc negamus, illud asserimus. Trent. vol. 1. Disp. 6. th. 7. in f. D. 21. th. 2. l. b. vol. 2. D. 7.

th. 9. le. (c) Quid si ejusmodi vi metuve extortum fuerit, num
erit invalidum? De Jure Civili hoc expeditū, per L. 5. §. 16. ff. de pact.
l. r. C. de LL. aut h. Sacramenta. C. si advers. vendit. pactum enim vi ex-
tortum, nullum est. dd. ll. si nullum, quomodo poterit Sacramen-
to confirmari, cum non-Entis nullæ sint qualitates. Consentit
jus Cc. in e. quamvis. de pact. in 6. c. cum contingat. extr. de jurejurand.
Theologos verò & Ethicos si consulas, apparet, actionem esse
mixtam. *Arist. 3. Eth. 1.* Non enim simpliciter est *actus* vi, neq; sim-
pliciter *involuntarius*, sed *mixtus*, in qua adhuc aliquid voluntarii su-
perest: Et ideo, quia juramentum factum est Deo, cujus nomen
non prophanandum. *Psal. 50.* resq; quæ promittitur possibili
& privata, quæ nec in alterius præjudicium, nec æternæ salutis
vergat dispendium, c. cum contingat de jurejur. omninò illud in
conscientia obligare existimârim. D. *Baldwin. lib. 2. c. 9. §. 4. ff. de ta-
sib. cons. Bach. ad Treutl. vol. 1. D. 21. th. 2. l. c. inf.* (d) Hoc à Magistra-
tu subditi imponi posse, aulli ambigimus, propter exemplum
Moyſis, quo suadente populus Israëliticus in doctrinam & ca-
pita foederis jurando compromisit. *Deut. 29. v. 10.* adde *Jos. 24. v. 27.*
2. Paralip. 15. v. 14. *2. Reg. 11. v. 17.* *2. Paralip. 23. v. 16.* *Nebem. 10. v. 29.* *1. Thes-
sal. 5. v. 27.* tum quia omnes illius causæ summè sunt legitimæ;
Efficiens quippe est Magistratus, cui Sacramenta imponendi po-
testas concessa, Materia Religionis sinceritas, Forma Religio-
is. DE I invocatio, Finis ut Ecclesiæ servetur tranquillitas &
vulpeculæ vineam Domini surtim devastantes appareant. Ad-
modum Reverend. & Excellent. Dn. D. Gerhard. Affinis, hospes & promo-
tor meus filiali amore submissè de venerandis, *sect. 3. q. 210. de Magistr.
Politice.*

III.

*Illud in iudicio pendente lite, vel à iudice, vel ab
ipsis partibus invicem defertur; & usurpatur vel
Religionis injicienda causâ, ut Calumniæ, Pur-
gationis, Testimonii, (a) vel litis terminande
gratiâ.*

(a) Quartam alii addunt speciem, Juramentum videlicet,
quod iudicio sistendi causâ à Reo in jus vocato olim exigeba-
tur,

ninūs idoneē : si enim ista species hūc referenda , cer-
minia illa hūc referri poterunt, quæ vel ob dignitatem,
x, vel ob satisfactionis defectum de lite persequenda præ-
sunt in l. pen. C. de dignit. Nov. 53. & Nov. 112. auth. generaliter.
pisc. & Cler. Magis fortē hūc referri posse videtur Judicium
eorum juramentum, quo religio istis injicitur. Nov. 72. c. fin.
non novam. C. de Jud. Bach. ad Trout. vol. 1. D. 21. b. 3. l. b. inf.

IV.

*Calumniæ juramentum, quod initio litis (a) de
a sua conscientia, bonitateq̃, quam opinantur
cause sue, utraque (c) litigantium pars, eorum-
q̃ advocati (d) præstant; est vel generale, vel
eciale (e) : & adhibetur in causa civili, criminali
& spirituali (g). Recusans autem actor, causâ
adit, (h) reus declaratoriâ sententiâ (i) pro con-
fesso pronunciatus, in expensas litis condemna-
r. (k)*

(a) l. 2. §. f. C. de Jurejur. propter calumn. aut saltem post litem
contestatam. litem non novam. §. 1. pr. C. de Judic. (b) Non itaque
de veritate, sed tantum credulitate præstatum. l. 2. §. 2. vers. & licet.
C. de Jurej. propter calumn. §. 1. Inst. de pæn. rem. litig. & pletumque
hæc continet capita (1) quod credat jurans, se justè & non
calumniosè agere, (2) quod in omnibus veritatem sit dicturus,
(3) quod falsam probationem vitaturus, (4) Judicem non cor-
rupturus, (5) nec calumniosam dilationem, quâ lis producatur,
sit periturus. Wesenbec. in 7. C. de Jurejur. propter calumn. num. 3. & 7.
(6) Cujuscunque sit dignitatis. l. 2. §. 1. C. d. t. etiam communita-
tes, ita ut prius juret actor, postea reus. d. l. 2. §. sed quia. §. quod si a-
ctor. (d) d. l. 2. in pr. §. sed quia. in fin. C. eod. litem non novam. C. de
Jud. §. 1. Inst. de pæn. rem. litig. An & eorum procuratores? Disting.
inter procuratorem in rem suam, & procuratorem in rem man-
dantis constitutum; Ille de calumnia jurare tenetur, quia non
tâm procurator, quâm principalis esse videtur, utpote qui alie-
nam causam in proprium administrat commodum, qualis est,
cui

cui Dominus actiones cessit l. 3. §. 1. ff. de procurat. l. 2. in ff. famit.
 er. ff. l. 2. ff. de mi. or. Hic vero de Jure Civili non jurat, quia ipfis-
 magli gantibus & qui alienarum rerum administrationem, le-
 gimus auctoritate, non privato mandatu gerunt, hoc jus ju-
 randum gra. in iudicio prohibet §. 2. C. de Jurejur. propter calum.
 Si cui est, de Jure Quin. quo, si speciali mandatu voluntas Do-
 mini appareat, ad Juramentum hoc admittuntur. c. 3. §. 6. de
 Juram. calum. c. 2. §. 1. & c. 3. de Juram. calum. in 6. quod & usu rece-
 prum, testatur Geil. observ. §. num. 7. cum quod litis contestatione
 procuratores sint facti litis Domini. l. 1. C. de procurat. cum, quia
 plerumque calumniari melius sunt edocti, quam ipsi litigantes,
 qui nisi cohercerentur, pessimis lape & dudum vulneratis causis
 non sine summo patrum detrimento se immiscerent. Wesenb.
 in 7. C. de Jur. propter calum. n. 7. Bach. ad Treutl. vol. D. 21. tit. 4. l. 1.
 Nemini etiam vel expresse, vel tacite remitti hoc potest. l. 2. §.
 sed quia. C. b. t. excepto patre & patrono d. 3. §. pen. ff. Qui sat. dar. cog.
 l. 2. §. 1. ff. de dam. in f. §. 1. 7. §. 3. ff. de obseq. par. prast. Dominus & Va-
 sallo. 2. F. 32. §. 1. Geil. observ. §. 1. & 101. (e) Speciale dicitur, quod
 tunc in iudicio, quam extra iudicium in singulis iudicii partibus
 aliisque in causis olim exigebatur. l. 1. C. de Jurejur. propter calum.
 Generale, quod initio litis de tota causa prastatur, nihil in ea
 calumniandi animo factitatum iri; id quod hodie sufficit. aut
 hoc Sacramentum. C. d. r. Nov. 49. ag. (f) propter textus generali-
 tatem l. 1. C. b. t. & c. un. 2. F. 27. de pac. servand. quod tamen de Actore
 non vero de reo accipio; ne videlicet senestra aperiat. manifestus
 perjurio: cum enim confessum sequatur poena & condemna-
 tio, reus utique pejeraturus potius, quam veritatem dicturus
 presumitur, Bach. ad Treutl. Disp. 21. vol. 1. tit. 4. l. 1. (g) c. 2. §. fin. de
 Juram. calum. in 6. (b) c. 7. de Juram. calum. l. 2. §. quod si Actor C.
 Jur. propter calum. (i) autb. principalis §. fin. C. d. r. (k) §. 1. in fin.
 sit. de poen. rem. litig. l. 79. ff. de Jud. l. 2. l. 5. C. de fruct. & lit. exp. l. 13. §.
 C. de Jud. l. fin. C. Quando provoc. non est necess.

V.

Juramentum quod litis terminande gratia ad-
 bibetur, vel ob solam controversie decisionem, vel ob

ob culpam debitoris interponitur; hoc dicitur in li-
tem: illud tres sub se complectitur species, Volunta-
rium (a) s. conventionale, quod ex conventionē
per modum transactionis extra iudicium defertur,
Judiciale, (b) quod a parte parti in iudicio, iudice
approbante, defertur, & Necessarium (c) quod ino-
piā probationis à iudice litigatori imponitur.

(a) l. 7. §. 1. de iur. i. de iur. i. ita dictum, quod ex voluntate
& sponte suscipiatur ab initio enim liberum est non deferre, &
ei, cui defertur, liberum, non suscipere. Borcholt de iur. i. c. 3.
(b) l. 27. §. 26. ff. de i. l. 12. §. 1. C. de i. a loco ita dictum. Borcholt c. 2.
§. 15. de iur. i. (c) l. 31. ff. de i. l. 3. C. de i. Confundunt hic plurimi
necessarium & iudiciale, quæ tamen sunt distinctissima: etiam-
si enim & necessarium præstetur in iudicio, non tamen nisi co-
gente necessitate ob defectum probationis imponitur. l. 3. C. de
iur. i. & propterea necessario præstandum est; Judiciale au-
tem non absolutè necessitate suscipitur. Et licet in hoc uno
conveniant, in alio tamen differunt, atque ideo illi nomen spe-
cialius est impositum, tum commodius sic singulas causas singu-
lis appellationibus distinguere. s. i. in i. Quib. mod. testam. in i. id
quod in iure nostro novum fuit est. Ita contractus solo consen-
su constare dicuntur. s. fin. in i. de oblig. in matrimonio solus quo-
que consensus requiritur. l. nuptia ff. de R. l. & ita in hoc conve-
niunt, non tamen ideo matrimonium erit contractus, sed res, de
qua contrahitur. D. Riemer Dec. 2. §. 1. Sic arrogatio est adoptio,
quia tamen in eo differunt, quid hæc adoptentur, qui in factis
adhuc patris constituti illi vero, qui sui iuris sunt, ideo spe-
cialius nomen consequitur & arrogatio dicitur. s. 1. in i. de adopt.
Similiter Feudum est usufructus. 2. F. 23. in fin. quia tamen in eo
fides & servitium debetur. 2. F. 3. & 23. specialius nomen acquirit
& Feudum dicitur. - 12 -

Voluntarium mera quidem est voluntatis, se-
mel tamen susceptum præstari omnino debet, neque
B de fe-

deferenti referri(a) aut perjurio detecto retractari(b) vel revocari(c) potest; præsritum auctori actionem,(d) reoparit exceptionem.(e)

(a) l. 17. pr. ff. de Jurejur. Sicut enim ab initio libera potestas est unicuique habendi vel non habendi contractus, ita semel constitutæ obligationi adversario nolente renunciare nemini licet. *Lin commodato. 17. §. sicut. ff. Commod. l. 5. C. de O. & A.* (b) l. 1. C. de Jurej. l. 31. in fin. ff. eod. l. 21. & seq. ff. de dol. mal. Habet enim hoc jusjurandū vim & effectum transactionis. l. 2. ff. de Jurej. imō majorem, quā res judicata. d. l. 2. Sicut igitur res judicata & transactio perfecta non rescinditur; ita nec jusjurandum: quod bono publico receptum est, ne lites fiant immortales. Hinc post juramentum amplius nil queri, quā an juratum sit, tritum est juris brocardicum. l. 5. §. dato. ff. de Jurejur. §. 11. Inst. de ad. Wefenb. in 7. de Jurej. n. 8. Magnif. & Nobilis, Dn. D. Arumam Præceptor ac Mæstinas noster b. m. pie venerandus disp. 7. 11. sb. 9. Male tamen exinde inferitur, pejerantem ex perjurio suo lucrum hac ratione sentiri, quippe quæ & Jure Divino & Civili pœna expectat. l. 93. C. de transact. l. 13. §. fin. ff. de Jurej. l. 22. ff. de dol. mal. l. fin. ff. de crim. Stellionat. l. 7. C. de dignis. Nov. 117. c. 11. Quod & Const. Carol. criminali. art. 107. & 108. confirmatum legimus, Bach. ad Treutl. vol. 1. Disp. 21. sb. 3. lb. Dn. D. Arum. d. Disp. 7. 11. sb. 3. Wefenb. a. de Jurej. n. 13. Henon. Disp. 25. tb. 35. Gorchausen i. peric. Academ. 4. 54. (c) Quia ei, qui illud suscepit, jus quæsitum est per modum conventionis, arg. l. 17. pr. ff. b. t. & ita isto invito revocationi nullus datur locus, arg. m. l. 5. C. de O. & A. Bach. ad Treutl. d. Disp. sb. 3. lb. (d) Quæ in factum dicitur & nova quidem est, veterem tamen non extinguat, sed cum ea Electivè concutitur. l. 13. §. 3. & 5. ff. de Jurej. l. 1. C. de Jud. l. 23. §. 1. ff. de constit. can. §. 4. & 5. Inst. de Except. l. 7. §. 7. ff. de publi. rem. ad. (e) l. 6. & 9. ff. b. t. & datur ipsi reo, successoribus & heredibus ejus, sive in rem, sive in personam. l. 7. l. 8. & fidejussoribus. l. 28. §. 1. ff. b. t. etiamsi ab alio, quā à principali sit præsritum Sacramentum: solutionis enim habet effectum. l. 27. ff. b. t. solutio autem etiam ab alio facta liberat principalem ejusque fidejussorem. pr. Inst. Quib. mod. oblig. l. 9. §. 6. l. fin. §. 2. ff. b. t. igitur & jusjurandum.

Judiciale delatum si fuerit, suscipiendum est,
 (a) *nec recusari potest, etiamsi illud deferens nihil probaverit,* (b) *Præstitum verò Jure Civili sententia sequitur.* (c)

(a) c. ult. de Jurejur. nisi justa adsit excusatio, ut si parenti & patrono jusjurandum deferatur. l. 34. §. 4. ff. l. ii. C. de Jurej. si Sacramentum referre malit. l. 34. §. 7. ff. eod. l. 9. C. eod. Sic si id lædat pietatem, honestatem, verecundiam, pro impossibili habetur. l. 15. ff. de condit. instir. (b) l. tutor. ff. b. t. l. fin. C. de fideicom. l. generaliter. C. de reb. cred. & jurejur. l. fin. §. 10. C. de Jur. delib. l. 9. C. eod. Manifestæ namque turpitudinis est & confessionis, nolle jurare, aut jusjurandum referre. l. 38. ff. b. t. & cum ille, cui juramentum offertur, testis & judex in propria causa constituatur, id eo jurare si recusat, pessimam se fovere causam, cõfiteri præsumitur. Facin. lib. 1. controv. c. 19. Wesenb. in n. b. t. n. 9. quod & tum procedere putamus, quando actor conatus est suam probare intentionem, in probationibus autem deficiens jusjurandum reo detulerit, propter d. l. manifesta. 38. ff. & l. 9. C. b. t. Quid si actor plenè probare rem paratus sit? Et eo casu ipsi deferri potest, tum quia maximum est expediendarum litium remedium, Sacramentum. l. 1. ff. b. t. cum ob rationem. d. l. manifesta. 38. & l. 9. C. b. t. (c) l. 74. ff. de Jud. negantes. C. de O. & A. l. 1. C. de except. rei Jud. l. 34. §. fin. ff. de Jurej.

Necessarium (a) *seu Suppletorium in causis, ubi neque nihil, neque plenè probatum est, etiam ex officio, parte non petente* (b) *imponitur,* (c) *nec remitti, vel referri,* (d) *novis tamen instrumentis repertis retrahari potest.* (e) *Ad præstandum id citatus ipse* (f) *comparere debet, contumax actor actione cadit, reusq; absolvitur,* (g) *reus ad solvendum impellitur.* (h)

(a) Obtinet etiam in appellationibus. *Geil. d. obser. 108. n. 9.* non
 vero in criminalibus, si agatur criminaliter, cum in his non
 quævis probationes, sed luce meridiana clariore requirantur.
l. fin. C. de probat. Secus si civiliter. *l. 3. C. de reb. cred. c. fin. de Juris, Fa-
 chin. lib. 1. contr. cas. Bach. ad Treut. vol. 1. D. 21. b. 10. d. a.* (b) Judex
 enim cuncta rimari & probabenda veritate omnibus modis la-
 borare debet. *c. judicantem. 30. q. 5. c. cum causam de testib. l. 21. ff. de Ju-
 rejur. Facin. lib. 1. contr. c. 10. Bach. d. Disp. th. 10. l. b. Geil. d. obser. 1. 8.*
 (c) Num ante vel post causam conclusam? *Disting. aut ad ju-
 ramentum offert se reus, aut Judex illud sponte imponit; hoc
 procul dubio etiam post conclusionem in causa, rescissa eâ ex-
 officio fieri potest. Geil. d. obser. 108. n. 5.* Illud, magis est fieri non-
 posse, quia juramentum necessarium est probationis species, sa-
 ctâ verò utriusque conclusione, probationibus omnibus renun-
 ciatum & partibus os clausum est, ut dicunt *Dd. per tex. in c. cum
 Joannes. & c. cum dilectus. de fid. instum. Bach. ad Treut. d. Disp. lit. c.*
Geil. d. obser. n. 1. (d) *l. 3. C. l. 31. ff. b. t.* (e) *l. 31. ff. b. t. l. de actioni. C. de
 Transact. l. i. & t. r. C. si ex fals. iust.* Quod enim dicitur sententiam,
 quæ transivit in rem judicatam instrumentis novè repertis, non
 retractari. *l. sub specie. C. de re Judic. l. 2. ff. eod.* non obtinet in sen-
 tentia, quæ ex privilegiatis probationibus lata est. *l. fin. C. ad L. Ju-
 liam. de adult.* qualis hæc est, in qua sibi ipsi testis quis existit, con-
 tra communes Juris regulas, quæ neminem in propria causa to-
 stem esse volunt. *l. nullus. ff. de test.* Nec restitutione opus esse putar-
 mus, quia in *d. l. 31.* illud Constitutionibus Principum, quæ Juris
 Civilis pars sunt. *l. 1. ff. de constit. princip. §. Sed & quod. Inst. de J. N. G.*
 & C. permitti dicitur: non itaq; indigebit extraordinario auxi-
 lio, quæ merito Jure munitus est. *l. 16. ff. de Min. Res. b. In c. ff. de Ju-
 rejur. num. 11.* An & à sententiâ Sacramento decisa appellare licet?
 Minimè. Quis enim ferendus est inveniens appellationis auxi-
 lium, in his, quæ ipse faciendâ procuravit. *l. 12. §. 1. C. de reb. cred.*
 (f) *l. 12. §. 4. C. de reb. cred.* nisi necessitate prohibeat. *l. 2. §. 1. & 3.*
ff. si qui caut. l. 3. ff. de test. vel veniendi necessitas Jure remittatur.
l. venienti. C. de procurat. (g) *l. 9. l. 34. §. fin. ff. de Jur. jur.* (h) *d. l. 34.*
§. 9. ff. b. t. & l. 9. C. eod.

In Litem jusjurandum est aestimatio litis (a) cum obtestatione divinâ ab actore, (b) deferente judice (c) facta; & duas (d) sub se continet species: Unam, quanti in litem juratum, & dicitur Jusjurandum affectionis; alteram, quanti res est & vocatur Veritatis. (e)

(a) Litis vocabulum in Jure ambiguum est, & trifariam^{ol} accipitur, 1. enim significat controversiam, quæ in judicio movetur. l. 4. ff. de Jud. l. 65. §. 1. ff. de condit. indeb. 2. Actionem, quæ in judicio exercetur. l. 36. de V. S. l. 15. §. si propter. ff. ad Sc. Turpil. Lunic. C. de lin. contest. 3. Rem ipsam, de qua controversia in judicium est deducta. l. fin. C. de condit. tritic. l. 21. ff. de Evid. & hanc posteriorem hoc in loco apprehendimus, moti l. 46. ff. de R. V. l. 8. §. 1. ff. rer. amot. & l. 2. seq. l. 8. ff. de in lit. jurand. idq; vel ex eo etiam, quod per jusjurandum in litem rem ab actore vendi placuit. l. 70. ff. de R. V. l. 5. §. 1. ff. rer. amot. l. 10. §. penult. ff. de Jur. dot. l. 7. §. 1. ff. de publ. in rem act. l. 33. ff. pro Emte. (b) l. 2. §. 1. l. 5. in fin. ff. b. r. nec tamen aliter, quàm à volente, quandoquidem in illius tantum gratiam inventum est ac introductum. l. 71. ff. de R. V. l. 8. ff. b. r. junct. l. pen. C. de pat. nec etiam à quovis, sed ab eo demum, qui litem suo nomine contestatus est. l. 7. l. 8. ff. b. r. (c) An in arbitrio judicis, illud etiam non deferret? Disting. Aut rem adhuc possidet reus, ejusque restituendæ habet facultatem; aut dolo malo rem possidere desit. Illo casu liberum est judici, jusjurandū hoc actori deferre, vel rem à possidente manu auferre militari. l. 4. §. 2. l. 1. §. 1. ff. b. r. junct. l. 68. ff. de R. V. Hoc ad deferendum judex compellitur, adeo ut nisi id fecerit, recte ab eo tanquam gravante appellari possit: Quæ enim arbitrio judicis concessa sunt, non in meram ejus voluntatem, sed quasi bono viro commissa intelliguntur. arg. l. 75. pr. ff. de Legat. 1. Quod si itaque officio suo non fungatur & adversus contumacem, qui vel maximè dolo possidere desit, Juramentum hoc non deferat, omnino appellare licebit. Borcholt. ex. de in lit. jur. c. 3. u. r. Mann. tr. de estimat. rer. sect. 2. q. 3. (d) Tertiam speciem, quam

vulgò Singularis interesse vocant, non agnoscimus. Quando enim ratio habetur ejus, quod interest, necesse est, ut vel utilitas, quæ verè abest, spectetur, quod sit in juramento veritatis; vel quam quis pro arbitrio sibi fingere potest, & tùm cum affectionis Sacramento coincidit. (e) Appellationes istæ, etiam si Jurî non sint cognitæ, res tamen cognita est; ut cùm in l. i. ff. b. r. rem æstimari jurejurando ultra rei præcium dicitur, hoc ipso ex affectu jurantis rem pluris esse, quàm valeat, significatur. Accedunt LL. in infinitum jurare permittentes. l. 4. §. 2. ff. b. r. l. 2. ff. b. r. l. 69. ff. de R. V. at in infinitum actor jurare non posset, si ex veritate solum & quanti reverà res est, non etiam ex affectione (quam tamen judex ad æquum bonumque taxationem adjiciendo redigere potest. l. 4. §. 2. ff. b. r. l. 3. §. 2. ff. ad exhib. l. 13. ff. de dol. mal. l. 1. ff. de i. b. r. n. 8.) seu quanti interest, jurare cogeretur. Magnif. Dn. Arum. Disp. 7. n. 16. 10. Non tamen accurata est specierum harum oppositio, cùm etiam per juramentum, quod affectionis dicitur, quanti res est, æstimetur, licet non æstimatione communi, sed jurantis: quamvis aliquando, in iis videlicet terminis, ubi res per judicem æstimanda est, adeoque in specie accepta, inter se opponantur; quod accidit, ubi reus, qui rem restituere debet, dolo caret, quò pertinet l. 68. ff. de R. V. Bach. ad Treutl. vol. A. D. 21. s. b. u. l. b.

X.

Affectionis, in omnibus præstatur causis, siue sint in rem, (a) siue in personam, (b) siue bonæ fidei, (c) siue arbitraria (d) sit actio, modò agatur ad rem restituendam vel exhibendam: (e) idq; ob dolum & latam culpam (f) in rebus incertam æstimationem habentibus. Veritatis (g) in omnibus quoque, ubi culpa & dolus debitoris, nec non rei interitus, seu deterioratio intervenit, (h) usurpatur.

(a) l. 5. ff. b. r. l. 16. §. 3. ff. de pignor. l. 7. ff. Si servit. vindic. l. 68. ff. de R. V.
(b) l. 18.

*ff. de dol. §. 31. In §. de action. l. 2. ff. de O. & A. (c) l. 1. §. 26. ff. de
 4. §. ff. Locat. In directis scilicet, non etiam contrariis, ut
 nunquam ad rei tendunt restitutionem. l. 5. ff. de pos. huic ju-
 nto locus. (d) l. 68. ff. de R. V. ubi sub generali arbitraria-
 mentione etiam de dolo, & quod merus causā actiones
 prehendimus; de quibus aliās textus est expressus in l. 18. ff.
 1. (e) d. l. 68. ff. de R. V. l. 9. ff. rer. amot. l. 3. §. 2. l. 5. §. 2. ff. ad Exhibend.
 itaque in actione Empti, cū in ea non ad rem restituē-
 a, sed tradendam agatur. l. ex empto. 11. ff. de act. empt. l. 1. ff. de rer.
 mut. Magnif. Dn. Arumau Disput. 7. 11. 16. 12. (f) Hæc enim no-
 ae Doli tām in contractibus, quā in delictis, ubi scilicet de
 na pecuniaria agitur, veniens, ut dolus vindicatur. l. 1. §. fin.
 §. l. 32. ff. de pos. l. 1. §. 1. ff. Si mens. fals. mod. dix. l. 2. C. de in lit. Jur. (g)
 quod & Necessitatis dicitur, quod nempe aliter de rei æstima-
 one, quæ amplius non extat, constare non possit. l. 5. §. 4. ff. b. r.
 1. l. 2. 4. fin. l. 5. ff. eod.*

XI.

*Affinia Juramentis sunt promissio fidei, (a) bo-
 ni mores; (b) ccharitas, pietas, veritas (c) & c. Con-
 traria, vis, (d) dolus, error, (e) impubes etas, (f)
 absolutio. (g)*

*(a) c. 3. de R. J. in 6. c. constitutum. R. de Transact. (b) c. non est. R. eod.
 (c) c. cum quidam. c. veritatis. 14. eod. (d) Auth. Sacramenta. C. si ad-
 versus vendit. (e) c. homines. ult. 22. q. 2. Wesenbee. in r. ff. de Jurejur.
 2. 24. (f) d. auth. Sacramenta. c. parvul. 22. q. penult. (g) Quæ à
 LL. ff. Imperatoribus. l. fin. ff. ad Municip. l. fin. ff. de ro milit. concedi-
 tur. Similiter novissimis Imperii Constitutionibus Impe-
 rator juramenta remittit personis, quæ inferiori alicui obliga-
 ta sunt jurejurando, propter causam publicæ utilitatis; uti ca-
 sus est in R. A. de anno 1555. §. Und sollen die seutzen / so in dem
 Krensch. 1c. & §. Und sollen in diesen beyden Verordnungen 1c. Ca-
 mera quoque Imperialis quoad absolutionem & relaxationem
 juramenti ad effectum agendi fundata est. Ord. Camer. p. 2. tit. 27.
 Cum*

Cum enim tali in casu per se ad forum civile principale spectet
negotium, propter adjectionem juramenti, relaxatio ista ab eo
non est removenda, contra juris regulam, quæ accessorium na-
turam sui principalis sequi debere, inculcat. *c. accessorium. de R.I.*
in 6. Reink. de utroque regim. lib. 3. cl. 1. s. 10. n. 18. Extra hos terminos
Ecclesiæ cam non immeritò tribuimus, si scilicet absolutionem
à peccatis seu remissionem spiritualem spectemus, quando v. g.
juramentum illicitum, improbum & divinæ voluntati contra-
rium, tamen quòd divino illud præstetur Numini, & sacer Ser-
mo sanctè hoc servari mandet. *Num. 30. Matth. 5.* vix est, ut ea po-
testas absolvent Ecclesiæ, multò minus Romano possit con-
cedi Pontifici. At si iste Deus est. *c. satis evidenter. 7. dist. 96. s.*
quanto. 3. de Translat. Episcop. vers. non enim homo. omnes judicatu-
rus. *s. si Papa 6. dist. 40.* à nemine autem, neque ab Augusto, quem
ut Sol Lunam, præcedit. *c. sollicita. 6. pr. & c. praterca nosse. 2. de Ma-*
yorit. & obed. neque ab omni Clero, neque à Regibus, neque à
populo judicandus. *c. nemo judicabit. 9. q. 3.* etiam si innumeras a-
nimas catervatim secum deducat ad Tartara. *c. si Papa. dist. 40. s.*
nemini. 17. q. 4. quis tantæ superbiz fastidio tumidus tantæque
authoritatis, qui ipsi hoc denegare audeat. *arg. l. 2. C. de LL.*
Noyell. 23. l. 2. c. anterior. 28. q. 6. Credis? etc.
dat Judæus Apella, non
ego?

ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκείνης.

I.

In §. *Rursus. f. de off.* unicum saltem datū judi-
cium, videlicet *Rescissorium*; alterum *Re-*
scindens, commentitium est.

II.

Nimis durum & iniquum, suspendi hominem
ob pecuniam & bona, cum *M. Stephano l. l.*
c. 8. n. 55. de juris dict. existimo.

III.

In alienatione Feudi subinfeudati, & Mediati
& Immediati Domini consensum requiro.

IV.

Exinde quòd Jure Canonico in Imperio uta-
mur Romano, nulla tribuitur Papæ supe-
rioritas.

V.

Et adhuc hodiè virtute *primariarum precum* in
territorio Principis alicujus Augustanæ
Confessioni addicti, beneficium vacans
in alium transferre, SS. Cæsareæ Majestati
licitum.

VI.

A fœdere Chambortico (seu ut cordatiores vo-
lunt)

lunt) Fridericvaldico, infcio Henrico II.
Galliarum Rege, Mauritius Saxoniae Ele-
ctor non recessit.

Ad Præstantissimum Dn.

Respondentem, Conterraneum, Com-
mensalem & affinem suum
pl. dilectum.

Unomies, TITI, decus immortale, Themistos
Gloria, pars patria, spes quoque magna, mea.
Dum, juramenti quæ sit Natura sacras,
Egregiâ calami dexteritate doces,
Esse tibi patros, Themis aurea jurat, bohores,
Quæq; suâ tribuet, clara trophæa, manu.
Sic, quos egisti quatuor feliciter annos
Nobiscum in studiis, præmia digna manent.

Gratulat. ergo
scrib.

Johan. Gerhard. D.

I Ane decus Phœbi, TITI Themidosq; sacerdos
O pars, o animi delitiumq; mei,
Qui voluisse neget sinuosa volumina juris,
Teq; Aganippæo labra rigasse vado?
Dum juramenti tua, quod sit jus, & origo,
Effectus sit quis? Timentæ doctæ docent.

Materies nodosa satū, perplexa satūq;
In rostris celebrū, nobiliū inq; foro:
Matre ergo virtute tuā, nunc pulpita scande
Teq; oppugnantes dexteritate fuga.
Arma tibi Codex, Galeam Digesta ministrant,
Uterq; hūc armū sūmū banē, victor eris:
Victor eris certū sine cade & sanguine victor,
Nam prado aut latro, non tibi miles erit:
Militū instar erunt Leges, quæ dicta tuentur,
Nil rapiunt, verū dogmata plura dabunt:
Hinc tibi surget bonos, tandem redimentq; capillos
Laurea ferta tuos; Hinc tibi surget bonos.

Pro bono voto & fato benevolentiz
ergo dēproperabat.

Julius Marces/ U.J.D.

Jura Doctorem fore Te: quū posse negaret
Ut Juramentis constet amata fides.

Dn. Respondenti, amico veteri
& percharo adpl.

M. Johan. Theill.

Tempus adest, variū quo pratum flore nitefcit,
Quo gemmas sumido cortice palmes agit,
Quoq; legunt violas juvenes hilaresq; puella,
Atque favori opus mutua ferta gerunt.
Sed tibi nec viola grata, nec grata puella
Ferta, TITl Themidos gloria, Mysta, decm.

*Sunt Leges viola, quæis gaudes, suntq; corona,
Quas nequæ, doctâ lemmata mente sata.
Italia perge, TITL, connectere plurima fersa,
Et Tibem ipsa tibi fersa decorâ dabit.*

Eximio Dn. Respondenti, Contubernali
suo amico & favorabili honoris
atque amoris ergo adponebat.

M. Hartman Schacher/Lips.

FINIS.

